

“Lačni in žejni Njega ter njegovega nauka”

Brez notranjega življenja, brez izobraževanja ni resničnega apostolata niti plodovitih dejanj: delo je nestalno in celo navidezno. — Kolikšno odgovornost imamo torej božji otroci! Biti moramo lačni in žejni Njega ter njegovega nauka. (Kovačnica, 892)

12. november

Včasih nekateri kristjani s svojim ravnanjem ne dajejo zapovedi ljubezni najvišje vrednosti, ki jo ima. Kristus, obdan s svojimi izvoljenimi, je v tistem čudovitem zaključnem nagovoru kakor v obliki oporoke dejal: »Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem« — novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj.

Nato je še zatrdil: »In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis« — po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.

— Ko bi se le odločili živeti, kot hoče On! (*Kovačnica*, 889)

Če manjka pobožnost — ta vez, ki nas močno združuje z Bogom, po Njem pa z drugimi, kajti v drugih vidimo Kristusa —, potem ni mogoče preprečiti needinosti, skupaj z izgubo vsakršnega krščanskega duha.
(*Kovačnica*, 890)

Bodi Gospodu iz vsega srca hvaležen za čudovite ... in strašne zmožnosti uma in volje, ki ti jih je hotel dati, ko te je ustvaril. Čudovite, ker te delajo podobnega Njemu; strašne, ker obstajajo ljudje, ki se z njimi zoperstavijo svojemu Stvarniku.

Meni prihaja na misel, da lahko kot povzetek naše hvaležnosti kot božji otroci zdaj in vselej rečemo temu našemu Očetu: »Serviam!« — Služil ti bom! (*Kovačnica*, 891)